

товариства «Україна–Йорданія», член президії Національного комітету з математичного та машинного моделювання Міжнародної наукової асоціації ІМАС. Нині він очолює спеціалізовану раду з захисту докторських дисертацій, обіймає посаду радника ректора НТУУ «КПІ», головує в секції «Комп'ютерна інженерія» науково-методичної ради Міністерства освіти і науки, входить до редколегій низки видань, зокрема міжнародного журналу «Электронное моделирование».

За багаторічну самовіддану працю і непересічні наукові здобутки вченого відзначено почесним званням «Заслужений діяч науки УРСР» (1985), Державними преміями у галузі науки і техніки УРСР (1978) і СРСР (1989), державними нагородами СРСР (6 орденів, 7 медалей).

Наукова громадськість, колеги, друзі вітають Костянтина Григоровича зі славним ювілеєм, зичать міцного здоров'я, активного довголіття і нових здобутків на благо України.

80-річчя

члена-кореспондента НАН України

В.Ф. СІРЕНКА

11 листопада виповнилося 80 років знаному вченому-правознавцю членові-кореспондентів НАН України Василю Федоровичу Сіренку.

В.Ф. Сіренко народився в 1941 р. у м. Пирятині Полтавської області в родині військовослужбовця. У 1971 р. після закінчення юридичного факультету Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка почав працювати в Інституті держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, де був молодшим, старшим науковим співробітником, завідувачем відділу проблем організації громадянського суспільства, держави і теорії права, а тепер обіймає посаду головного наукового співробітника відділу теорії держави і права.

У 1975 р. захистив кандидатську дисертацію «Організація і розвиток принципів діяльності обчислювальних центрів, що функціонують в умовах АСУ», а в 1984 р. — докторську дисертацію «Теоретичні проблеми формування і реаліза-

ції інтересів у сфері державного управління». У 1995 р. його обрано академіком Національної академії правових наук України за Відділенням державно-правових наук і міжнародного права, а в 1996 р. — членом-кореспондентом НАН України за Відділенням історії, філософії та права (Секція суспільних і гуманітарних наук, спеціальність «право»).

Основні напрями діяльності вченого: теорія держави і права, проблеми розвитку правової системи України, державне управління. З-під пера Василя Федоровича вийшло більше 50 праць, у т.ч. 8 індивідуальних і 16 колективних монографій, 8 брошур. Найвизначніші з них: «Организационно-правовые вопросы деятельности вычислительных центров, функционирующих в условиях АСУ» (1976), «Проблема интереса в государственном управлении» (1980), «Интересы в системе основных институтов советского государственного управления» (1982), «Обеспечение приоритета общегосударственных

интересов» (1987), «Интересы–власть–управление» (1991), «Интересы и власть» (2006). Він підготував 2 докторів і 9 кандидатів наук.

В.Ф. Сіренко був депутатом Верховної Ради України 3-го (1998–2002), 4-го (2002–2005) скликань, протягом 1998–2000 рр. очолював парламентський Комітет з питань правової реформи, належав до Державної комісії з проведення в Україні адміністративної реформи (1999–2001), Комісії з державних нагород України при Президентові України (1997–2000), Коор-

динаційної ради з питань судово-правової реформи при Президентові України (1998–2000), Національної конституційної ради (2008).

Нині вчений член Бюро з проблем конституційного і міжнародного права Національної академії правових наук України. У 1993 р. йому присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

Наукова громадськість, колеги, друзі щиро вітають Василя Федоровича з ювілеєм, зичать міцного здоров'я, наснаги, нових творчих звершень.

80-річчя члена-кореспондента НАН України А.Ф. ФРОЛОВА

26 листопада виповнилося 80 років відомому вченому-медику членові-кореспондентові НАН України і НАМН України Аркадію Федоровичу Фролову.

А.Ф. Фролов народився в 1931 р. у м. Актюбінську. Мати — учитель середньої школи, батько — інженер. У 1948 р. вступив на санітарно-гігієнічний факультет Київського медичного інституту ім. О.О. Богомольця, який закінчив із відзнакою в 1954 р. Під час навчання в інституті активно займався науковою роботою, завдяки чому після закінчення ВНЗ зарахований до клінічної ординатури Інституту інфекційних хвороб АМН СРСР.

Під керівництвом професора Г.Г. Хоменка підготував кандидатську дисертацію з антибіотикотерапії дизентерії та циркуляції антибіотиків залежно від стану організму. Вже під час навчання у клінічній ординатурі в А.Ф. Фролова визначився потяг до фундаментальних проблем інфектології, зокрема взаємодії інфікованої системи і мікроорганізмів.

З 1962 р. працював у Київському науково-дослідному інституті епідеміології, мікробіології та паразитології МОЗ України, спочатку старшим науковим співробітником, потім керівником лабораторії етіології злоякісних пухлин. З цього часу присвятив себе вірусології, зокрема вивченню ролі інфекційних вірусів у канцерогенезі. У 1971 р. Аркадій Федорович захистив докторську дисертацію «Роль деяких інфекційних вірусів у процесах канцерогенезу», результати якої опубліковано в монографії «Віруси і канцерогенез» (1975).

Тоді ж А.Ф. Фролов формулює фундаментальне уявлення про персистенцію збудників як ланку еволюції вірусів, епідемічного й інфекційного процесів вірусних інфекцій. Згодом ця теорія поширилась на закономірності і механізми персистенції як біологічного феномену, притаманного взаємовідносинам підсистем паразита і хазяїна в біосфері. У 1995 р. результати цих дослі-